

Εντός του μηνός θα άρχισή ζωηρά η τουριστική κίνηση στα νησιά — μπάνι. Και η διαμόρφωση του λιμενικού χώρου επιβάλλεται να γίνει όσον το δυνατόν καλλιτέρα, προς το γενικότερο συμφέρον της πόλεως.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Κατά τὸν τρέχοντα μῆνα τὰ σχολεῖα Μ. Ἐκπαιδευτικῶν θὰ κάμουν τὰς ἐπὶ τῆς ἐκδρομῆς. Καὶ καλὸν θὰ εἶναι τὸ μορφωτικὸν μέρος τῶν ἐκδρομῶν νὰ προετοιμάζεται ὡς μᾶλλον, ὥστε οἱ μαθηταὶ ν' ἀποκτοῦν βετικωτέραν τὴν ἐμπειρίαν.

125 ΧΡΟΝΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑΝ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΚΑΙ Η ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΜΠΕΡΙΣΤΑΤΩΜΕΝΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΟΥ ΤΗΣ κ. ΓΕΩΡΓ. ΜΑΥΡΟΥ

ΘΕΤΙΚΑΙ ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ ΑΥΞΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΩΝ ΕΣΟΔΩΝ.- ΔΙΑΤΑΡΑΧΑΙ ΕΚ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΕΠΙΔΟΤΗΣΕΩΝ.- ΑΝΑΓΚΗ ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΜΜΕΣΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Ο ΣΤΑΘΕΡΩΤΕΡΟΣ ΘΕΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ.- ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΑΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΑΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ

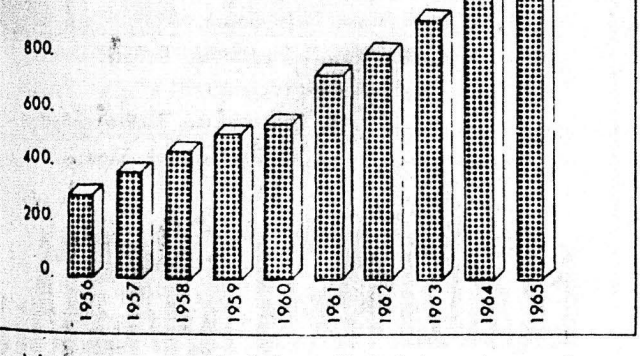
ΑΘΗΝΑΙ. — Κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν τῶν Μετοχῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ἡ ὁποία συνεστῆκε τὴν περὶ τὴν 29ην Ἰανουαρίου, 29ην ἡμέραν τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ὁ Διοικητὴς τοῦ ἰδρυματός κ. Γεώργιος Μαυροῦ προέβη εἰς ἐμπειριστὰς ἐκθέσεις ἐπὶ τῶν οικονομικῶν ἐξελίξεων καὶ τῆς ἀναπτύξεως τῆς Τραπεζῆς, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

Μόλις πρὸ μηνὸς ἡ Ἐθνικὴ Τραπεζὴ τῆς Ἑλλάδος πύκνωσε τὰς ἐξελίξεις εἰς αὐτοὺς τοὺς χρόνους τῶν Α.Α. Μ.Μ. τὴν Βασιλεῖαν καὶ τὴν Βασιλικὴν, τὸν κ. Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, τὸν Μακαριστὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, ἐκπρόσωτους τῶν παραγωγικῶν τάξεων καὶ οἰκογενειάρχων ἐπὶ τῇ ἐκείνῃ τῇ 125ῃ ἐπετείῃ τῆς δημοσίου τοῦ ἰδρυματοῦ αὐτῆς Βασιλικῆς Διάταξης.

Ἦτο τεραστία ἡ ἀποστολή, τὴν ὁποίαν τὸ νεοπαγὲς ἑλληνικὸν Κράτος ἐνεπέστευε εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζὴν τὸ 1841. Τὴν ἐξελίχθησε μέχρι κεραίας, ἀναδεικνύουσα ἐν ἑκ τῶν σοδορῶν τῶν τραπεζικῶν ἰδρυμάτων τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ συμπλήρωσις τῆς 125ῃς ἐπετείας εὐρίσκει τὴν Τραπεζὴν καὶ τὴν χώραν εἰς τὸ μέσον ἐντατικῶν προσπαθειῶν ἀναπροσαρμογῆς τῆς οικονομίας ἀπὸ τὰς ἐπὶ τὴν ἐθνικὴν πλάνησιν τὸν παρελθόντα καὶ πρὸς τὸν ἡμῶν τὸν παρόντα αἰῶνα εἰς τοὺς ἐμπροσθέν χρόνους τοῦ δικτύου καὶ οὐ μὴν ἰδιαιτέρως τῆς Ε.Ο.Κ. ΔΡΥΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἡ Ἐθνικὴ Τραπεζὴ τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς παλαιᾶς συνδεδεμένης εἰς τὴν παραγωγὴν τῶν γεωργικῶν, ὀρυζιῶν, καὶ τῶν τεχνῶν. Ὁ ἀποδοτικὸς καὶ ἐν οἱ τομῆς αὐτοῖς καλλιστοῦς ἠμέραν ἀπὸ τὸν κρατικὸν προϋπολογισμόν, ὑπάρ-

καὶ εὐρὴν περιθώριον διὰ τὴν δράσιν καὶ κινήσεως ἰδρυμάτων, τὸ ὅποιον θὰ ἔσται ὡς κύριον σκοπὸν τῶν ἀντιμεταπίσεων ὁρισμένων ἀναγκῶν, ἰδίᾳ τῆς ἑλληνικῆς Παιδείας, τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ καλύψῃ ἡ ἀσκήσιμος ἡ κρατικὴ δραστηριότης. Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν διὰ τοῦ ἰδρυματοῦ 311164.66 Δ. ἀνεκδοτῆς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, τὸ ὅποιον ἡ κοινὴ γνώμη ὑπεδέχθη μὲ πολλὴν εὐδοκίαν καὶ μεγάλας προσδοκί-

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Ὁ κύριος Διοικητὴς, ἀφοῦ ὑπεγράμμει τὴν συνεχὴν τῆς ἀνάπτυξης πορείας τῆς οικονομίας ἀπὸ τὸ 1965, συνεπέστη ὅτι καὶ ἐξελίξεις τῆς παραγωγῆς τῆς οικονομίας ἐν τῷ συνόλῳ τῆς ἐπὶ τὸ 1965 δὲν εἶναι 565 ὑπὲρ τῶν ἐξελίξεων διὰ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν, λόγω τῆς αὐξήσεως τῆς πίστεως ἐπὶ τὸν μέλλον, εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ χρυσοῦ καὶ ἐπὶ τὸν ἰσοζυγίον τῶν ἐξωτερικῶν πληρωμῶν.

ΙΣΟΖΥΓΙΟΝ ΠΛΗΡΩΜΩΝ

Εἰς πρὸς τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐμπειριστικῶς, ἐνέκρινεν ὅτι μείωνται τὸν συναλλαγματικὸν διῆμισιον τῆς τάξεως τῶν 30 ἐκ. δολαρίων ἐπὶ συνόλῳ ἐξωτερικῶν συναλλαγῶν 1.200 ἐκ. δολαρίων δὲν εἶναι δυνατόν διὰ τὴν ἀγορὰν εἰς ἐμπειριστικὴν αἰσθητῶς τῶν ἐξωτερικῶν ἰσχυρῶν τῆς ἑλληνικῆς οικονομίας, ἰδίᾳ ἐὰν ἀποδοτικῶς βετικὰ προοπτικὰ περὶ τῶν συναλλαγματικῶν εἰσπράξεων, τὸν πρὸς ἐξελίξεις ὅσον καὶ ἐπὶ τῶν πόρων καὶ εἰσροῆς κεφαλαίων.

ΔΑΠΑΝΑΙ ΚΑΙ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Εἰς τὴν πραγματοποιησάντων τῶν ἀποδοτικῶν προσαρμογῶν θὰ ἐπὶ τῇ ἐξελίξεσιν τῶν τρεχουσῶν δαπανῶν τοῦ Δημοσίου, ἡ ἐξελίξις τῆς γιγνῶσας χρηματοδοτικῆς τοῦ προγράμματος δημοσίων ἐπενδύσεων καὶ ἐπὶ τῇ ἐξελίξεσιν τῆς οἰκονομίας ἀπὸ τὸν πρῶτον ἐκ τῶν ἀποδοτικῶν αὐτῶν, εἶναι οὐκ ἀσφαλὲς νὰ παρατηρήσῃ ὅτι τὸ συνολικὸν μέγεθος τῶν δημοσίων δαπανῶν,

ἀνεξαρτήτως τοῦ τρόπου καλύψεως τῶν, ἀποτελεῖ σημαντικὸν ἐπενδυτικὸν παράγοντα τῆς συνολικῆς ζήτησεως.

Εἰς τὴν Ἑλλάδα, αἱ δημοσίαι δαπάναι, περιλαμβανομένων καὶ τῶν δαπανῶν ἐπενδύσεων καὶ τῶν δαπανῶν διὰ τὴν συγκέντρωσιν καὶ ἀποθεματοποίησιν ἀγροτικῶν προϊόντων, ἠδὲ καὶ τῶν τελευταῖα ἐπὶ μὲν ἰδιαιτέρως ταχύν ρυθμόν. Ἀντιπροσωπεύουν ἡ δὲ ποσοστὸν μετὰ τὸν ἐνός τεταρτίου καὶ τὸ ἐνός τρίτου τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος. Ἐνέχει διὰ τοῦτο ὅλους ἰδιαιτέρως σημασίαν ἡ συγκράτησις τῆς περαιτέρω αὐξήσεως τῶν, καὶ ἡ ἀνάγκη αὐτῇ ἐρχεται σχεδὸν εἰς ἴσην μοῖραν πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς γιγνῶσας καλύψεως τῶν.

Ἡ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΑ ΕΠΙ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

Σημαντικὴν διαταρακτικὴν παράγοντα καὶ εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ πιστωτικοῦ συστήματος, ἀλλὰ καὶ γενικωτέρως εἰς τὴν λειτουργίαν τῆς οικονομίας, ἀπετέλεσε κατὰ τὸ 1965 ἡ ἐντασις τῆς κερδοσκοπίας ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ.

Ἐπὶ τὰς ἰσχυροτάτας σήμερον εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν συνδεδεμένης μὲ τὸν τεράστιον ὄγκον τῶν ρευστῶν διαθεσίμων εἰς χεῖρας τοῦ κοινῶν, ἡ πολιτικὴ τῶν παρεμβάσεων εἰς τὴν ἀγορὰν χρυσοῦ ἀπεδείχθη ὅχι μόνον ἀνεργὴς, ἀλλὰ καὶ ἐπιζήμια διὰ τὴν ὅλην νομισματικὴν μισρ-ισορροπία. Ὑπῆρξε διὰ τοῦτο ὁρμή ἡ ἀπόφασις τῶν νομισματικῶν ἀρχῶν νὰ διακόψουν τὴν πολιτικὴν τῶν ρυθμιστικῶν παρεμβάσεων. Τὸ πῶτος ὅριμος ἦτο ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία διὰ τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς ἀπὸ τῶν χρυσῶν, ἀπεδείχθη ὅτι ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἐπανήλθεν εἰς χεῖρας τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τὸ ἡμισυ σχεδὸν τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν διετίαν πωληθεισῶν χρυσῶν λιρῶν.

ΕΝΕΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀμφισβη-

καλεῖται ὅτι τῆς ἐθνικῆς ἀποταμίσεως. Πρὸς τὴν κατέχουσιν αὐτὴν θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῶν εἰς σημαντικὴν ἑκτασιν καὶ τὰ αἰτία τῶν διαταραχῶν, αἱ ὁποῖαι ἐνεφανίσθησαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη.

Δεόν συνεπὶς ὅτι ἀποτελεσθῇ βασικὴν ἀρχὴν τῆς ἀκολουθουμένης πολιτικῆς, ὅτι καθ' ὃ μέτρον θεωρεῖται ἀναγκαῖα ἡ πέραν τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς ἐνίσχυσις τῶν χρηματικῶν εἰσοδημάτων ὁρισμένων κατηγοριῶν τῶν πληθυσμοῦ, αὐτὴ θὰ πρέπει εὐθέως νὰ καλύπτειται ἐκ τῶν φορολογικῶν ἐσόδων τοῦ Κράτους καὶ κατὰ τὸν δυνατόν ἐντὸς τῆς περιόδου κατὰ τὴν ὁποίαν αὐτὴ πραγματοποιεῖται. Εἶναι ἐπίσης ἀναγκαῖον νὰ ἀποφευχθῇ ἡ ἐνίσχυσις τῶν εἰσοδημάτων διὰ τῆς στρίψεως τῶν τιμῶν. Ὅρθον εἶναι νὰ ὑπολογίζονται αἱ παρεχόμεναι ἐνίσχυσεις ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὁλοκλήρου εἰσοδήματος τοῦ παραγωγῶν, ὥστε νὰ λαμβάνονται πλήρως ὑπ' ὄψιν καὶ αἱ μεταβολαὶ τῆς συγκριτικῆς ἀποδοτικῆς τῶν διαφόρων καλλιεργειῶν.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Παράλληλως ὅμως, ἐπιβάλλεται καὶ κατάλληλος προσαρμογὴ τῆς φορολογικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους. Ὁ κύριος ἀντικειμενικὸς σκοπὸς τῆς προσαρμογῆς αὐτῆς θὰ πρέπει νὰ εἶναι ἡ μεταρρύθμις τῆς ἐμμέσου φορολογίας, ὥστε νὰ καταστή καὶ κοινωνικῶς δικαιότερα καὶ περισσώτερον ποσοδοτική. Ἡ δὲ εἰς πολλὰς ἀνεπτυγμένους χώρας τοῦ ἐξωτερικοῦ ἀναγνωρίζεται ἡ ἀνάγκη αὐτῇ, τοσοῦτ' ὅσον καὶ ὅσον ἐκεῖ καταστῇ πλέον σαφὲς ὅτι σημαντικὸν τμήμα τῆς ἀμέσου φορολογίας, ἰδίως ὑπὸ συνθηκῶν ταχέως αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς ζήτησεως, ἐπιρρίπτει τελικῶς ἐπὶ τῶν τιμῶν. Εἰς τὴν ἑλληνικὴν περιπτώσιν, ἡ ἀνάγκη τῆς προσαρμογῆς εἶναι ἐπὶ μάλιστα ἐπιτακτικὴ, λόγω τῶν ἀδυναμιῶν τῆς ἀμέσου φορολογίας, πολλὰ τῶν ὁποίων ἀφελόνται εἰς τὸ στάδιον ἀναπτύξεως, τὸ ὁποῖον διέρχεται ἡ ἑλληνικὴ οἰκονομία καὶ εἰς τὸ χαμηλὸν ἐπίπεδον τοῦ εἰσοδήματος. Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἀναπροσαρμογὴ τῆς ἐμμέσου φορολογίας ἀποτελεῖ τὴν καλύτεραν μέθοδον ἐλέγχου τοῦ βίου καὶ τῆς συνθέσεως τῆς καταναλωτικῆς ζήτησεως, καὶ ταυτοχρόνως δὲ συνδέει τὴν φορολογικὴν ἐπιδόρμησιν πρὸς τὴν πολιτικὴν ἀνακατανομῆς τῶν ἐξοδημάτων.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΕΞΑΓΩΓΩΝ

Αἱ ἐξελίξεις τῶν τελευταίων ἔτων ὑπογραμμίζουν ἐπίσης, τὴν ἀδυναμίαν στρίψεως τῆς οικονομικῆς ἀναπτύξεως, εἰμὴ μόνον σχετικῶς δραχμονομίας, ἐπὶ τῆς ἐνίσχυσεως τῆς ἐξωτερικῆς ζήτησεως.

Ἐν τῶν κρισιμωτέρων θεμάτων, συνεπῶς, διὰ τὴν μελλοντικὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ τόπου ἀποτελεῖ ἡ αὐξήσις τῶν εξαγωγῶν, ἡ ἐξελίξις τῶν ὁποίων παρά τὰ κατὰ καιροὺς κλιμακωτὰ μέτρα, δὲν εἶναι ἱκανοποιητικὴ.

Νεαὶ μέθοδοι, συνεπῶς, θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθῶν, αἱ ὁποῖαι νὰ λαμβάνουν πλήρως ὑπ' ὄψιν τὴν πραγματικὴν φύσιν τοῦ προβλήματος καὶ νὰ ἐφαρμοσθῶν ἐπὶ τῆς ἐνέργειαν συμμετοχῆς καὶ τῶν ἐπιτελικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Κράτους καὶ τῶν μεγάλων χρηματοδοτικῶν ὁργανισμῶν καὶ τῶν ἐνδεδειγμένων ἐπιχειρηματιῶν. Εἰς τῆς χώρας, τὸ ἐξωτερικὸν ἀποδοτικὸν, διὰ τῶν τεχνῶν ἐκσυγχρονισμοῦ, τῶν μεταπολεμικῶν, ἡ μέθοδος τῶν προγραμματισμῶν ἐπὶ τῆς πειθούς, ὁποῖα τῆς ὁποίας κατὰ τὴν ἐξελικτικὴν μελέτην καὶ κλάδον δραστηριότητος, καταστράτεται ἀπὸ κοινὸν τὸν ἐνδεδειγμένον παραγωγὸν, τὸν κράτος καὶ τὸν χρηματοδοτικὸν ὁργανισμόν, συγκεκλιμένον σχεδίου ἐξελίξεως, μὲ σαφὲς ἀντικειμενικὸν σκοπὸν, ἡ ἐπιτέξεις τῶν ὁποίων ἐνισχυγέτω πολλὰς καὶ περνομακρὰς ἀπὸ πᾶσης ἀπόψεως ὑπὸ τὸν κράτους καὶ τὸν πιστωτικὸν ἰδρυματῶν.

Εἶναι ἐπιγινώσκουσα ἀνάγκη νὰ δοκιμασθῇ ἡ ἐφαρμογὴ τοιαύτων μεθόδων καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι ἡ ἀπαιτούμενη ταχέως ἐπέκτασις τοῦ παραγωγικοῦ δυναμικοῦ τοῦ ἰδιωτικοῦ τομῆος τῆς οικονομίας καὶ ὁ παράλληλος ἀναπροσαρμογὴς τῆς παραγωγῆς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ἀποτελοῦν τεραστίον μέγεθος ἐγχείρησις, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ὁποίου ἡ εὐδὴ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ βαρύνῃ μόνον τὰς ἐπιχειρήσεις, καὶ μάλιστα τὰς δραστικὰς ὅτι τὸ πλεῖστον κεχωρισμένον.

ΟΙ ΠΙΣΤΩΤΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

ΑΝΑΓΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΝ

Ἀφοῦ ἀνέλυσε τὰς σημερινὰς καταστάσεις καὶ τὰς χορηγούμεναις πρὸς τὴν οἰκονομίαν περὶ τῶν ἐξελίξεων, ἐπὶ τῇ ἀναγκαίᾳ ἀναμορφώσεσιν τῆς ἀγορᾶς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

κοιτῶν τῶν τραπεζῶν, ἀλλὰ καὶ ἀποτελεῖ βασικὸν παράγοντα διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομίας καὶ ἐπέκτασιν τῶν πιστωτικῶν ἐλέγχων, ἐπὶ πλεόν δὲ καὶ εἰς τὴν ἀνακατανομὴν τῆς χρηματοδοτικῆς ἐπιδοτικῆς ὡς ρυθμιστικῶν παραγόντων τῆς προσαρμογῆς καὶ ζήτησεως πιστωτικῶν μέσων καὶ τῆς ἰσορροπίας εἰς τὴν χρηματοοικονομίαν.

ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΑ ΜΕΤΡΑ

Εἶναι οὐκ ἀσφαλὲς, συνεπῶς, πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν οὐκ ἀσφαλὲς νὰ μέτρον ποσοτικὸν ἐλέγχον, ὅτι τῆς μεθόδου τῆς δεσμεύσεως ποσοτικῶν τῶν διαθεσίμων τῶν ἐμπορικῶν τραπεζῶν δι' ὁρισμένους κατηγορίας χορηγήσεων, νὰ ἀντιμετωπισθῶν τὰ βασικὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα τὸ μέτρο τοῦδε ἰσχύον σύστημα ἔχει δημιουργήσει. Καὶ εἰδικότερον:

Πρῶτον, νὰ ἐπιδικασθῇ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ἐνδεδειγμένων παραγωγικῶν τάξεων, ἡ ἀναθεώρησις τῶν περιορισμῶν τῆς χρηματοδοτικῆς τῶν ἐμπορικῶν, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν κα-

τὰ τὴν ὁρθέοδον τραπεζικὴν πρακτικὴν καὶ δὲν παρεμποδίζουσαν τὴν ἐφαρμογὴν τῆς ἀπαιτούμενης ἀπὸ τὰς ἐκάστοτε διοικητικῶν καὶ γενικωτέρως νομισματικῶν καὶ πιστωτικῶν συνθηκῶν ἐλαστικῆς πολιτικῆς ὡς πρὸς τὰ ἐπιτόκια. Εἶναι βασικὴς σημασίας νὰ κατανοηθῇ, ὅτι ἐπέκτασις τῶν πιστωτικῶν ἐλέγχων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς μέτρα σκοπούμενα εἰς ἔμμεσον δαλεῖται τῆς ἀποδοτικῆς διὰ τὰς τραπεζὰς ὡριμένων κατηγοριῶν εὐνοουμένων χορηγήσεων, ἐπιτελεῖ τὰς ἀναγκαῖας τοῦ ἐν ἰσχύϊ συστήματος ἐκτενερῆς ἐπιδότρησιν τῶν ἐπιτοκίων, δὲν ὁδηγεῖ εἰς πραγματικὴν δαλεῖται τῆς κατανομῆς τῶν πιστωτικῶν πιστώσεων, περικλεῖται δὲ καὶ τὸν κίνδυνον δημιουργίας νοσηρῶν πιστωτικῶν καταστάσεων, διὰ τῆς ἐξασθενίσσεως τῶν ἐφαρμοζομένων πιστωτικῶν κριτηρίων.

Η ΠΙΣΤΩΤΟΔΟΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΙΟ ΤΕΧΝΙΑΣ

Ἡ ἐπιτύχησιν τῶν ἀνωτέρω προβλεπόμενων ἀναμορφώσεων, πρὸς τὴν ἀναγκαίαν ἀναμορφώσιν τῆς βιοτεχνίας.

Ἡ βιοτεχνία ἀποτελεῖ ἰδιαιτέρως δυναμικὸν καὶ δημιουργικὸν κλάδον τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς, τοῦτο δὲ ἰσχύει ἰδίως διὰ τὰς ἐπιχειρήσεις ἐκείνας, αἱ ὁποῖαι συγκεντρύνονται εἰς τὴν ἐξελικτικὴν παραγωγὴν προϊόντων ἀποδοτικῶν, ἐκτικῶν κατεργασίαν, μὲ ὑψηλὴν συμμετοχὴν ἐκτενερῆς ἐργασίας. Ἡ βιοτεχνία ἐνίσχυσις τῆς παραγωγῆς τῶν βιοτεχνικῶν ἐπιχειρήσεων ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐννοίαν ἀποτελεῖ ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην καὶ δύναται νὰ συμβάλῃ οὐκ ἀσφαλὲς ἐν μόνον εἰς τὴν γένεσιν οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης τῆς Χώρας, ἀλλὰ καὶ ἰδίως εἰς τὰς ἐξαγωγὰς. Μία τοιαύτη πολιτικὴ ἀπαιτεῖ συγκεκριμένη μελέτην ἐκτένους προεπιστάσεως ὑπὸ καταλλήλων ὁργάνων, οὕτως ὥστε νὰ παρέχονται βετικὰ κατευθυνόμενα καὶ δοθεῖα εἰς τοὺς βιοτεχνίαν, πέραν τῆς μακροπρόθεσμου βαναυσικῆς ἐνίσχυσεως τῶν, καὶ νὰ ἀποφευχθῶνται ἀτυχεῖς ἐπενδύσεις, αἱ ὁποῖαι καὶ τοὺς βιοτεχνίαν πολλὰς καὶ ἡμιον καὶ ἐμπλοκάς δημιουργοῦν εἰς τὸν τραπεζικὸν μηχανισμόν.

ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΤΟΣ 1965

Καὶ κατὰ τὸ ὑπὸ ἀνασκόπησιν ἔτος, αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπεζῆς ἐσημεσίουν οὐκ ἀσφαλὲς αὐξήσιν. Οὗτο τὸ συνολικὸν ὕψος τῆς ἐργασίας ἀνῆλθεν εἰς 39,2 δισεκ. δραχμῶν, ἐναντί 37 δισεκ. δραχμῶν τῆς προηγουμένης ἑτίας, καὶ τὰ ἀποτελέσματα ὑπερέβησαν τὰ τῆς προηγουμένης χρήσεως.

Οἱ κυριώτεροι λογαριασμοὶ ἐξελίχθησαν ὡς ἀκολουθεῖ:

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

Αἱ πάσης φύσεως καταθέσεις παρὰ τὴν Τραπεζὴν ἀνῆλθον εἰς τὸ τέλος τοῦ 1965 εἰς 21,5 δισεκ. δραχμῶν σημειώσαντες αὐξήσιν ἐν σχέσει πρὸς τὸ 1964 ἐκ 530 ἐκ. δραχμῶν.

Καταθέσεις Ταμιευτηρίου ἐνέφανσαν αὐξήσιν κατὰ τὸ ἔτος 1965 εἰς 886.000, ἐναντί 795.000 τοῦ 1964, σημειώσαντες αὐξήσιν 91.000 μερίδων (ἐξ ὧν 77.000 Ταμιευτηρίου), ἐναντί αὐτῶν 83.000 μερίδων (66.000 Ταμιευτηρίου) τοῦ 1964. Τὸ ποσοστὸν συμμετοχῆς μας εἰς τὸ συνολικὸν τῶν καταθέσεων εἰς τὰς ἐπιτελικὰς Τραπεζὰς παρέμεινεν εἰς τὸ αὐτὸ ἐπίπεδον (62% περίπου).

ΧΟΡΗΓΗΣΕΙΣ

Τὸ συνολικὸν ὕψος χορηγήσεων τῆς Τραπεζῆς ἀνῆλθον τὴν 31 Δεκεμβρίου 1965 εἰς 18,3 δισεκ. δραχμῶν, ἐναντί 17,9 δισεκ. δραχμῶν τῆς 31 Δεκεμβρίου 1964, δηλαδὴ ἐσημεσίουν αὐξήσιν 344 ἐκ. δραχμῶν.

Δεόν, ἐν τούτοις, νὰ σημειωθῇ ὅτι ἀπὸ τῆς βιομηχανίας καὶ βιοτεχνίας χορηγήσεις ἐσημεσίουν αὐξήσιν 720 ἐκ. δραχμῶν,

τὴν περίπτωσιν πρὸς τὴν προηγουμένην ἑτίαν, ἐν ᾧ πρὸς τὸ ἐμπόριον ἐνεφανίσαν προσηνὴν κάμψιν 100 ἐκ. δραχμῶν, μεγαλύτεραν δὲ κάμψιν (262 ἐκ. δραχμῶν) αἱ πρὸς ὁργανισμοὺς κοινῆς ὠφελείας (ΔΕΗ, ΟΤΕ).

Αἱ εἰς κεφάλαια ἀνάγκης τῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν κάλυψιν τῶν χρηματοδοτήσεων ἀντεμετρίσθησαν ἐν μέρει μὲν ἐκ τῆς αὐτῆς ἀποδοτικῆς ἐξελίξεως τῶν καταθέσεων, κατὰ τὸ ὑπόλοιπον δὲ ἐξ ὑψηλῆς προσαγωγῆς εἰς τὴν Τραπεζὴν τῆς Ἑλλάδος τοῦ μέσου ὁρου χρηματοδοτικῆς μας ἐκ πρὸς Ἐκδοτικῶν Ἰδρυμάτων ἀνελθόντων εἰς 1.300 ἐκ. δραχμῶν, ἐναντί 1.075 ἐκ. δραχμῶν τοῦ προηγουμένου ἑτους, ἀφ' ὧν τῶν καὶ πάλιν κατὰ τὸ πλεῖστον εἰς χρηματοδοτικῶν ὁργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας (ΔΕΗ, ΟΤΕ κλπ.).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΧΡΗΣΕΩΣ

Τὸ συνολικὸν τῶν ἀκαβαρίτων ἐσόδων τῆς Τραπεζῆς, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν χρεωστικῶν τόκων ἀνῆλθεν εἰς 1.232 ἐκ. δραχμῶν, ἐναντί 1.167 ἐκ. δραχμῶν τοῦ ἑτους 1964. Λαμβανομένου ὅμως ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὰ ἀκαβαρίστα ἐσοδα τοῦ 1964 πε-

ρὶ ἀμοιβὰς τρίτων ἐμφανίσαν αὐξήσιν κατὰ 4,8 ἐκ. δραχμῶν καὶ τὰ γενικά ἐξοδα κατὰ 6,8 ἐκ. δραχμῶν. Ἀντιθέτως αἱ φόροι παρουσιάζουν μείωσιν κατὰ 86,5 ἐκ. δραχμῶν, ὀφειλομένην εἰς τὴν κατὰ τὸ 1964 λογιστικὴν ἐμφανίσαν ὑπὸ τὸν λογαριασμὸν τῶν ἀντιστοιχούντων ἀποδοτικῶν φόρων κῶλον ἐργασίας καὶ χαρτοσήμου (τὰ ὁποῖα καὶ χαρτοσήμου) καὶ τοῦ φόρου μισθοῦν ὑπηρεσιῶν (16,2 ἐκ. δραχμῶν), ἐκ τῶν ὁποίων κατὰ τὴν χροίαν 1965 ὁ μὲν πρῶτος ἐξέπεσε κατὰ τὰ ἐσοδα ὁ δὲ δεύτερος ἐνσωματώθη εἰς τὰς Ἀποδοχὰς, ὡς ἤδη ἐξετέθη.

ΚΑΘΑΡΑ ΚΕΡΔΗ

Τὰ καθαρά κέρδη τῆς χρήσεως ἀνῆλθον εἰς 400,6 ἐκ. δραχμῶν, ἐναντί 399 ἐκ. δραχμῶν τοῦ προηγουμένου ἑτους 1964. Λαμβανομένου ὅμως ὑπ' ὄψιν ὅτι εἰς τὰ καθαρά κέρδη τοῦ 1964 περιελ-

ρίσθησαν ποσὸν 70 ἐκ. δραχμῶν ἀποδοτικῶν τῶν συνεισπραττόμενων φόρων κῶλον ἐργασίας κα